

دیدار پاپ اعظم فرانسیس با رؤسای جمهور شیمون پترز و محمود عباس

عالیجنابان رؤسای جمهور، عالیجناب پاتریارک محترم، برادران و خواهران گرامی؛

با شادی و سرور خدمت شما عزیزان و هیأت همراه عرض ادب مینمایم. باشد آن پذیرایی گرمی که در طی بازدید از سرزمین مقدس به اینجانب ارزانی داشتید، جبران بنمایم.

از صمیم قلب از شما سپاس گذارم که دعوت بنده را پذیرفته و در این مکان حضور یافتید تا با هم نعمت صلح را از خدای مقدس بطلبیم. امیدوارم تا این ملاقات آغاز راهی باشد تا آنچه که متحد میکند را جستجو نماییم و آنچه باعث تفرقه میشود از سر راه برداشته شود.

از شما پدر مقدس و برادر گرامی بارتولومه سپاس گذاری مینمایم تا همراه با من پذیرای این میهمانان عالیقدر باشید. حضور جنابعالی در این راهی که به عنوان مسیحی برای اتحاد کاملاً طی مینماییم، نعمتی بزرگ و شهادتی گرانبها است.

حضور شما رؤسای محترم جمهوری، نشانه ای از رابطه ی برادرانه است، وظیفه ای به عنوان فرزندان ابراهیم، در ابراز اعتماد کامل بر خدا، خدواند تاریخ، که امروز به ما همچون برادران یکدیگر چشم دوخته است و خواست او این است تا ما را به راه خود هدایت نماید.

این ملاقات ما برای دعوت از روح القدس برای برقراری صلح در سرزمین مقدس، در خاورمیانه چنانکه در همه جهان، توسط دعای بسیاری از اشخاص از فرهنگ، کشور، زبان و مذاهب مختلف، همراهی گردیده است. اشخاصی که برای این ملاقات دعای بسیار نمودند و هم اکنون نیز ما را همراهی مینمایند. این

ملاقاتی است. این ملاقات جواب گوی آرزوی قلبی آنانی است که صلح را میطلبند و جهانی را آرزو مینمایند که در آن مردان و زنان بتوانند از یک زندگی برادرانه و بدور از هر گونه پلیدی و دشمنی، لذت ببرند.

رؤسای محترم جمهوری، جهان ارثی است که از پدران و اجداد خود دریافته ایم؛ این حقیقت دارد و نیز اینکه امانت فرزندان ما است، فرزندانی که از خصومت و دشمنی به تنگ آمده اند و آرزوی بامدادان صلح را در سر میپروند؛ فرزندانی که از ما میطلبند تا دیوار دشمنی را فرو بریزیم و راه گفتگو و صلح را در پیش گیریم تا محبت و دوستی پیروز گردد.

بسیاری از این جوانان قربانیان جنگ و تجاوز و نابرابریها هستند؛ نهالی که در نهایت رشد خود کنده شده اند. این وظیفه ی شما است تا جان تلف شده این عزیزان بیهوده از دست نرود. خاطره آنها باید شجاعت ایجاد صلح را در ما پرورش دهد، قدرت لازم برای ایجاد گفتگو را به هر قیمتی در ما ایجاد کند، صبر و حوصله ایجاد یک زندگی مملو از احترام و صلح دوستی را در ما برای جلال خدا و به نفع همگان ایجاد نماید.

لازمه ایجاد صلح، شجاعت بیشتر از جنگ و جدال است. برای آری گفتن به توافق و رد کردن هرگونه خصومت و دشمنی، آری گفتن به گفتگو و رد نپهی کردن هرگونه خشونت، آری گفتن به مذاکره و رد هرگونه خصومت، آری گفتن به تعهدات و نپهی هرگونه تحریکات، آری گفتن به صداقت و نپهی هرگونه دورویی. لازمه همه این موارد شجاعت است و شکیبایی.

تاریخ به ما می آموزد که تنها قدرت ما کافی نیست. بارها برای ایجاد صبح نزدیک شدیم، اما شرارت با روشهای مختلف توانست ممانعت ایجاد کند. برای همین منظور اینجا جمع گردیده ایم، تا بدانیم و ایمان داشته باشیم که محتاج کمک و یاری خدا هستیم. از مسؤلیت بر عهده ما سر باز نزنیم، بلکه خدا را به عنوان مسؤل والا مرتبه در مقابل شناخت مان و در مقابل مردم مان بخوانیم. دعوت را شنیده ایم و به آن باید جواب دهیم. شجاعت یعنی در هم شکستن حریم نفرت و خشونت، و با یک کلام میتوانیم بر آن فائق آییم « برادر». اما برای بر لب آوردن این کلام، باید همه دیدگان مان را به آسمان بلند نماییم، و این را بدانیم که فرزندان یک پدر هستیم.

به او در روح عیسی مسیح، رجوع مینماییم و راهنمایی مریم باکره، دختر آن سرزمین مقدس و مادر آسمانی مان میطلبیم.

خداوندا، خدای صلح، به تمناهای ما گوش فرا ده.

سالها و دفعات متعددی خواستیم تا درگیری‌ها را با قدرت خود و با سلاح‌های خود بر طرف نماییم؛ لحظات بسیاری در خصومت و در تاریکی ماندیم؛ خون‌های بسیاری ریخته شد، زندگی‌های بسیاری در هم گسیخته شدند؛ امیدهای بسیاری مدفون گردیدند؛ . اما، تلاش‌های ما بیهوده بودند. اکنون، خداوندا، ما را تو یاری نما!، صلح را تو به عطا نما!، تو صلح را جاری نما. چشم‌ها و قلب‌های ما را بگشا، و این شجاعت را به ما ببخشای تا بتوانیم بگوییم « جنگ دیگر هرگز » « همه چیز بوسیله جنگ نابود گردید ». شجاعت را برای فراهم نمودن شرایط صلح در ما ایجاد نما. خداوندا خدای ابراهیم و همه پیامبران، خدای محبت و رحمت که ما را آفریدی، و ما را فراخواندی تا همچون برادر زندگی نماییم، این توانایی را به عطا نما تا روزی بتوانیم بانیان صلح گردیم؛ به ما توانایی اینکه بتوانیم به هر که در راه مان باشد به چشم برادری نگاه نماییم، عطا نما. توانایی شنیدن فریاد هم‌نوعان خود را در تبدیل کردن سلاح‌ها به راهی برای ایجاد صلح، هراس ما بر اعتماد و مقاصد ما را به بخشش دیگران در ما به وجود آور. شعله امید را در ما بر شکیبایی در ایجاد گفتگو و بخشش، روشن نگاه دار، تا اینکه در نهایت صلح پیروز گردد. تا از قلب‌های تک‌تک انسانها این سخنان « جدایی، نفرت، جنگ » پاک گردد. خداوندا، زبانها و دستان را از این سلاح‌ها پاک گردان، قلب‌ها و خرد‌ها را تازگی ببخش، تا اینکه کلامی که ما رود هم جمع مینماید « برادر » باشد، تا روش زندگی ما باشد « شالوم، صلح، سلام » آمین.!

واتیکان ۸ ژوئن ۲۰۱۴

برگرفته شده از سایت رادیو واتیکان

ترجمه از کشیش هرمز اصلانی